

1. Chladný ráno, pálí mráz,
po flámu jsem, na taxík nezbylo mi zas,
pěškobusem kráčím sám,
když potkám smutnou vílu, kapesník jí dám.

*: Nechal ji v parku uslzenou,
jak zvadlou růži odhozenou,
nejsem princ, tvář mám neholenou,
říkám: vstaň, život jde dál!

R: Rány od života bolí,
pár jsem jich slíznul i já,
prohrává ten, koho skolí,
láska zle pochopená.

R: Rány od života bolí, ...

2. O rok starší, v tváři šrám,
v tom parku dostali mne, zase jsem byl sám,
jak tak ležím, procitám,
tu tvář jsem někde viděl, odkud jen ji znám?

*: Tentokrát jsem já na kolenou,
zvedá mou hlavu zkrvavenou,
jak jsem jen mohl zapomenout,
říká: vstaň, život jde dál!

R: Rány od života bolí, ...

R: Rány od života bolí, ...